॥५॥६॥ हेवीर धर्मतः संप्रवर्तता धर्मेण युद्धमाचरता त्वयाद्य स्वर्गमार्गे स्वर्गसाधनरणभूमौ किष्किंधेवान्या रम्या पुरी निर्मिता ॥ नोचेत्कथं किष्किंधांविहायात्र शेषे इत्यर्थः ॥ कतकस्तु धर्मतः प्रवर्तिता रक्षिता किष्किंधेवान्यापि स्वर्गमार्गे स्वर्गरूपदेशे निर्मितेत्यर्थमाह ॥ ७ ॥ यानि त्वयासार्धं विहृतानि तेषामत्रकाले त्वयोपरमः समाप्तिः कृता ॥ ८ ॥ ९ ॥ मह्यं मम हृदयं सुस्थितमतिदृढं यत्त्वां पतितं दृष्ट्वा नस्फुटेत् ॥ १० ॥ सविवासितइति यत्तत्प्रसिद्धं कर्म तस्य कर्मणइयं व्युष्टिःपरिपाकः प्राप्त

उत्तिष्ठहरिशार्दूलभजस्वशयनोत्तमं ॥ नैवंविधाःशेरतेहिभूमौनृपतिसत्तमाः ॥५॥ अतीवखलुतेकांतावसुधावसुधाधिप॥गतासुरपितांगात्रैर्मांविहायनिषेवसे ॥ ६ ॥ व्यक्तमद्यत्वयावीरधर्मतःसंप्रवर्तता ॥ किष्किंधेवपुरीरम्यास्वर्गमार्गेविनिर्मिता॥ ७॥ यान्यस्माभिस्त्वयासार्धंवनेषुमधुगंधिषु ॥ विहृतानित्वयाकालेतेषामुपरमःकृतः ॥ ८॥ निरानंदानिराशाहंनिमग्नाशोकसागरे ॥ त्वयिपंचत्वमापन्नेमहायूथपयूथपे ॥ ९ ॥ हृदयंसुस्थितंमह्यंदृष्ट्वानिपतितंभुवि ॥ यन्नशोकाभिसंतप्तंस्फुटतेद्यसहस्रधा ॥ १० ॥ सुग्रीवस्यत्वयाभार्याहृतासचविवासितः ॥ यत्तत्तस्यत्वयाव्युष्टिःप्राप्तेयंप्लवगाधिप ॥ ११ ॥ निश्रेयसपरामोहात्त्वयाचाहंविगर्हिता ॥ यैषाब्रुवंहितंवाक्यंवानरेंद्रहितैषिणी ॥ १२ ॥ रूपयौवनदृप्तानांदक्षिणानांचमानद ॥ नूनमप्सरसामार्यचित्तानिप्रमथिष्यसि ॥ १३ ॥ कालोनिःसंशयोनूनंजीवितांतकरस्तव ॥ बलाद्येनावपन्नोसिसुग्रीवस्यावशोवशी ॥ १४ ॥ अस्थानेवालिनंहत्वायुध्यमानंपरेणच ॥ नसंतप्यतिकाकुत्स्थःकृत्वाकर्मसुगर्हितं ॥ १५ ॥

इत्यर्थः ॥ ११ ॥ यैषाहं हितं वाक्यमब्रुवं सा त्वया मोहाद्विगर्हिता ॥ अस्वीकृतवचनाकृताइतियावत् ॥ १२ ॥ दक्षिणानां विदग्धानां समर्थानांवा चित्तानि प्रमथिष्यसि प्राप्तदिव्यदेहानामप्सरसां काममोहजननेनेतिशेषः ॥ १३ ॥ कालः प्राप्तइतिशेषः ॥ अवपन्नः प्रापितोसि ॥ कालविशेषणं निःसंशयइति तत्तदायुर्विषयसंदेहरहितइत्यर्थः ॥ १४ ॥ नसंतप्यति तदस्थानेऽयुक्तं ॥ १५ ॥